

[Hagen Hagensen]

mærkninger i betænkninger; det kan vi ikke have i dette ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Det, vi er blevet præsenteret for i debatten, er to meget forskellige synspunkter: det ene at vi skulle have en fradragsret på 100.000 kr., det andet at vi ikke skulle have nogen fradragsret. Det er klart i denne sammenhæng som i så mange andre, at hvis man anlægger mere nuancerede synspunkter, løber man også let ind i at skulle have en lille smule mere komplicerede problemløsninger, og det er også det, der har været tilfældet her.

Jeg mener, det ville være klart uacceptabelt i forhold til de sædvaner og traditioner, vi er indstillet på at respektere hos gæstearbejderne, hvis man fuldstændig slettede den mulighed, der har udviklet sig i gældende lovgivning. Havde man ikke ved en lidt mærkværdig og i forhold til oprindelige intentioner utilsigtet anvendelse af ligningslovens § 14 fundet muligheden for disse forsørgelseskontrakter, ville vi meget muligt i dette ting have været nødt til at indføre en eller anden form for skattemæssig rabat for nogle ydelser.

Når man er kommet ind på det på denne skæve måde, hvor en paragraf, som er indført i ligningsloven for at tilgodese landbrugs aftægtsforpligtelser, er blevet brugt til anvendelse til ensidigt påtagne gaveforpligtelser for gæstearbejdere, så må det give nogle overgangsproblemer at komme over i mere hensigtsmæssig lovgivning.

Den diskussion, man med så stor energi har ført i skatte- og afgiftsudvalget, vedrører ministerens mulighed for i overgangssituationen at modvirke en, skal vi sige for skrap fortolkning fra ligningsmyndighedernes side over for den gæstearbejder, som, fordi vi ændrer lovgivningen, nedsætter sin løbende ydelse eksempelvis til den beløbsgrænse, vi her opererer med. I den anledning er det blevet præciseret – og det har hr. Hagen Hagensen og andre jo også gjort noget ud af – at justitsministeriets lovkontor ikke mener, vi har en egentlig instruktionsbeføjelse. Men det, der gør, at betækningsbidraget kan læses så skarpt, som hr. Bernhard Baunsgaard gerne vil det i denne debat for at kunne pro-

filere sine synspunkter, er, at man, da man skrev betænkningen, har udeladt den sidste del af ministeriets forslag til betækningsbidrag også i anden omgang.

Jeg vil gerne på given foranledning præcisere, at ministeriet for skatter og afgifter er af den opfattelse, at vi i denne overgangssituation, hvor ydelsens ensidige nedsættelse på en allerede oprettet kontrakt har tilslutning til lovforslagets gennemførelse og de ændrede skatteregler, ikke vil anse det for i forhold til skattereglerne at påvirke kontraktens retligt bindende karakter. Vi vil altså heller ikke mene, at ligningsmyndighederne efterfølgende skal slette fradrag for de foregående år, og det er jo det, diskussionen drejer sig om.

Jeg vil formode, at statskattedirektoratet og ligningsrådet må tage den foreliggende problemstilling op og give nogle vejledende anvisninger for dette problems vedkommende.

I øvrigt vil jeg – lidt anderledes end hr. Tastesen udtrykte det – sige, at hvis det meget mod forventning og mod, hvad der er praksis, når ligningsmyndighederne får vejledende anvisninger, skulle vise sig, at det ikke var fornøden vejledning, at det gav urimelige problemer for gæstearbejdere, så har vi da helt klart muligheden for at justere det efterfølgende lovgivningsmæssigt. Derfor tror jeg ikke, der er noget reelt problem i dette her. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at hr. Flygaard spørger, om vi kan sikre helheden, hvem der skal sikre den parlamentarisk. Ja, det kan jeg jo ikke vide. Det, jeg har gjort opmærksom på, er, at der knytter sig forskellige problemer til ligningslovens § 14. Det ene er de private fonde, hvor man meget muligt slet ikke skal have nogen fradragsret, heller ikke 10.000 kr. Der er indenlandske forsørgelseskontrakter, hvor man meget muligt skal have regler, der ligner dem, vi her gennemfører for ydelser, der går ud af landet. Der er almennyttige institutioners modtagelse af ydelser. Der er de egentlige aftægtskontrakter, som var den oprindelige genstand for denne paragraf. Det er meget muligt, at der skal opstilles et forholdsvist differentieret sæt af regler for at få en passende løsning på de forskellige problemer, der knytter sig til § 14.

Hvis hr. Flygaard er indstillet på at sikre et flertal for en helhedspræget, differentieret, afbalanceret løsning, er jeg overbevist om, at